

پیروز باد مبارزه زنان برای رهائی از ستم، نابرابری و تبعیض

زنان کارگر و زحمتکش! زنان مبارز و ستم‌دیده!

شادباش‌های سازمان فدائیان (اقلیت) را به مناسبت فرارسیدن ۸ مارس، روز جهانی زن بپذیرید

۸ مارس روز جهانی زن، نماد عزم و اراده استوار زنان سراسر جهان به مبارزه برای برانداختن ستم، تبعیض و نابرابری میان زن و مرد، فرا رسیده است. از هنگامی که زنان سوسیالیست جهان در ۱۹۱۰، ۸ مارس را روز جهانی زن اعلام کردند و مبارزه‌ای جهانی برای رهائی زن آغاز گردید، این مبارزه همچنان ادامه دارد. اکنون برابری حقوق زن و مرد در اغلب کشورهای جهان به رسمیت شناخته شده است. گرچه این برابری حقوق نه هنوز به معنای رهائی نهایی زن است و نه حتی اجرای عملی و کامل برابری حقوق. با این همه، این برابری، دست‌آوردهای مهم و غیرقابل انکاری برای زنان جهان به ویژه در پیشرفته‌ترین کشورهای سرمایه‌داری داشته است. آنچه که امروز زنان در پرتو همین برابری از آن برخوردار هستند، با ۱۱۰ سال پیش که ۸ مارس روز جهانی زن اعلام گردید، قابل قیاس نیست.

در مقیاس جهانی اما هنوز می‌توان معدود کشورهای رهائی را یافت که در آن‌ها حتی این برابری حقوقی زن و مرد به رسمیت شناخته نشده و بیرحمانه‌ترین ستم، تبعیض و بی‌حقوقی بر زنان اعمال می‌شود. شاخص‌ترین این کشورها در سراسر جهان، ایران و عربستان هستند که دولت‌های دینی اسلامی بر آن‌ها حاکم اند.

این واقعیت دیگر بر کسی پوشیده نیست که جمهوری اسلامی ایران از هنگامی که ۴۱ سال پیش به عنوان یک دولت دینی اسلام‌گرای شیعه در ایران مستقر گردید، تلاش نمود با وضع و اجرای قوانین و مقررات قرون وسطایی اسلامی، جایگاه زن را در ایران، به ۱۵ قرن پیش باز گرداند. این دولت ارتجاعی، به نابرابری و تبعیض شکلی رسمی و قانونی داد و ستمگری علیه زنان را به اوج رساند. اما این تلاش‌های ارتجاعی پاسداران عصر جاهلیت اسلامی و قرون وسطایی در ایران، همواره با سد مبارزه و مقاومت زنان رو به رو بوده است. هنوز چند روزی از به قدرت رسیدن ارتجاع دینی در ایران نگذشته بود که زنان، مبارزه خود را علیه تعرضات این ارتجاع به دست‌آوردهائی که جنبش زنان از دوران مشروطیت با مبارزات خود به دست آورده بود، آغاز کردند. مبارزه علیه اقدامات ارتجاعی و زن ستیزانه جمهوری اسلامی نمی‌توانست از مبارزه علیه دولت دینی که یکی از شالوده‌های فکری آن نابرابری زن و مرد است، جدا باشد. از همین روست که هزاران زن مبارز به نبرد برای سرنگونی جمهوری اسلامی روی آوردند. در طول این سال‌ها صدها تن از این زنان مبارز به جوخه اعدام سپرده شده و هزاران زن، سال‌ها زیر شکنجه‌های قرون وسطایی اسلامی به بند کشیده شدند. با این وجود حتی در اوج سال‌های سرکوب و کشتار، زنان به مبارزه ادامه دادند. قوانین و مقررات دولتی را لگدمال کردند. از حقوق و مطالبات خود دفاع نمودند و حتی مراسم ۸ مارس را علنی در خیابان‌ها و پارک‌ها برگزار نمودند. اما مبارزه زنان تنها در اشکال سیاسی مستقیم علیه رژیم ادامه نیافت، بلکه در اشکال بسیار متنوعی برای به شکست کشاندن تلاش‌های ضد انسانی رژیم، از محیط خانواده تا محل کار، از کوچه و خیابان و درگیری با مزدوران سرکوبگر حکومت تا برداشتن علنی حجاب ادامه یافت.

رژیم که با موج مقاومت و اعتراض زنان در جبهه‌های به وسعت سراسر ایران مواجه شده بود، در مقطعی تلاش نمود این مبارزه را به مدار قانون‌گرایی و به اصطلاح، اصلاح‌طلبی سوق دهد و منحرف سازد. اما از آنجائی که نابرابری، تبعیض و ستم بر زن در ذات دولت دینی و باورهای اسلامی آن است، این تلاش به شکست انجامید و مبارزات زنان رادیکال‌تر شد. به ویژه در طول دو سال اخیر، مبارزه سیاسی علنی و مستقیم زنان علیه رژیم زن ستیز اسلامی، اشکال تعرضی‌تر و عالی‌تری به خود گرفت. از برداشتن علنی حجاب در خیابان‌ها و دعوت از همگان برای به دورافتادن این سمبل اسارت زن، تا تبلیغ و سخنرانی‌های زنان در ۸ مارس در میان مردم و داخل وسایل نقلیه عمومی، تنها نمونه‌هایی از این مبارزه بود. اما مبارزات زنان در طول یک سال اخیر، وارد یک مرحله کیفی نوین شده است. در این یک سال در هر کجا که مبارزه‌ای در جریان بوده است، زنان در ابعاد توده‌ای در پیشاپیش مبارزه برای سرنگونی نظم موجود حضور داشته‌اند. در جنبش دانشجویی نقش زنان کاملاً برجسته بوده است. در تمام مبارزاتی که به شکل راهپیمایی و تجمع‌های خیابانی کارگران و زحمتکشان در جریان بوده است از جمله بازنشستگان، معلمان و پرستاران، زنان در پیشاپیش جنبش و مبارزه قرار داشته‌اند. اما برجسته‌ترین نقش زنان در مبارزه یک سال گذشته برای سرنگونی جمهوری اسلامی و نجات از شر فجایع آن، در قیام آبان ماه نشان داده شد که حتی به اعتراف سران رژیم، زنان نه فقط در ابعادی توده‌ای حضور داشتند، بلکه در اغلب موارد رهبری مبارزه را نیز در دست داشتند. در مبارزات سیاسی پس از قیام آبان ماه به ویژه در دی ماه همین روند در مورد نقش زنان در مبارزات ادامه یافته است. از همین روست که رژیم بر شدت سرکوب‌های خود علیه زنان افزوده است. تعدادی از زنان مبارز در جریان قیام آبان ماه به قتل رسیدند. هم اکنون صدها تن از زنانی که در مبارزات یک سال اخیر کارگران و زحمتکشان، مراسم‌های هشت مارس و اول ماه مه، ۱۶ آذر، قیام آبان‌ماه و تظاهرات دیماه سال جاری حضور داشتند، در زندان‌های جمهوری اسلامی به بند کشیده شده و با احکام زندان آن‌ها صادر شده است.

این واقعیت‌ها و حضور روزافزون زنان در مبارزه سیاسی به وضوح نشان می‌دهد که زنان به این حقیقت واقف شده‌اند که تنها راه برای برانداختن تبعیض، نابرابری و ستم بر زن و تحقق مطالبات جنبش زنان، سرنگونی جمهوری اسلامی است. این سرنگونی البته مستلزم اتحاد جنبش زنان با جنبش طبقه کارگر و عموم توده‌های زحمتکش و ستمدیده است.

جنبش زنان نمی‌تواند هیچ متحدی قدرتمندتر و رادیکال‌تر از جنبش طبقاتی کارگران داشته باشد. این حقیقت را کنفرانس زنان سوسیالیست متعلق به جنبش کارگری جهانی و رهبر برجسته زنان سوسیالیست، کلارازتکین در ۱۹۱۰ اعلام نمود و تا به امروز تمام پیشرفت‌ها و دست‌آوردهای جنبش زنان، صحت آن را به همگان نشان داده است.

سازمان فدائیان اقلیت که همواره مدافع پیگیر رهائی زن بوده است، پیوسته بر اتحاد جنبش زنان با جنبش طبقاتی کارگران برای تحقق مطالبات زنان تاکید کرده است. چرا که اساساً نفع طبقاتی کارگران در برافتادن هرگونه ستم، تبعیض و نابرابری است. هدف بزرگ طبقه کارگر و استقرار نظم سوسیالیستی بدون رهائی زن از هرگونه ستم و نابرابری ناممکن است.

سازمان فدائیان (اقلیت) که هدف فوری خود را سرنگون جمهوری اسلامی و برقراری یک حکومت شورائی کارگری در ایران قرار داده است، در برنامه مطالبات فوری خود، خواستار اجرای بی‌درنگ مطالبات زنان به شرح زیر شده است:

هرگونه ستم و تبعیض برپایه جنسیت باید به فوریت ملغاً گردد و زنان از حقوق کامل اجتماعی و سیاسی برابر با مردان برخوردار گردند. برخورداری زنان از حقوق و مزایای کامل برابر با مردان در ازای کار مساوی.

زنان آزادند با برابری کامل با مردان در تمام شئون زندگی اقتصادی، اجتماعی، سیاسی و فرهنگی مشارکت داشته باشند و به تمام مشاغل و مناصب در همه سطوح دسترسی داشته باشند.

تمام قوانین و مقررات ارتجاعی مربوط به تعدد زوجات، صیغه، حق طلاق یک جانبه، تکفل و سرپرستی فرزندان، قوانین و مقررات تبعیض‌آمیز در مورد ارث، مقررات حجاب اجباری، جدا سازی زن و مرد در موسسات و مراکز عمومی و تمام مقررات و اقدامات سرکوبگرانه و وحشیانه نظیر شلاق، سنگسار و غیره و غیره باید به فوریت ملغاً گردند.

برابری حقوق زن و مرد در امر طلاق، ارث و تکفل اولاد

هرگونه فشار، تحقیر، اجبار، اذیت و آزار و خشونت علیه زنان در محیط خانواده ممنوع گردد و مجازات شدیدی در مورد نقض آن‌ها اعمال گردد.

لغو حجاب اجباری و ممنوعیت هرگونه فشار و اجبار در مورد نوع پوشش زن. زنان باید از حق آزادی انتخاب پوشش برخوردار باشند. آزادی کامل زن در انتخاب شریک زندگی خود. روابط خصوصی زن باید از هرگونه تعرض مصون باشد.

حق سقط جنین، باید بدون قید و شرط به رسمیت شناخته شود.

مرخصی زنان باردار یک ماه قبل و شش ماه بعد از زایمان بدون کسر حقوق، با برخورداری از امکانات پزشکی، درمانی و دارویی رایگان. ممنوعیت کار زنان در مواردی که برای سلامتی آن‌ها زیان آور باشد

برخورداری زنان از امکانات و تسهیلاتی نظیر شیرخوارگاه‌ها و مهدکودک‌ها در محل کار و زندگی. پدر و مادر یکسان می‌توانند از این تسهیلات برخوردار باشند.

نابود باد نابرابری، تبعیض و ستم بر زنان
سرنگون باد رژیم جمهوری اسلامی- برقرار باد حکومت شورائی
زنده باد آزادی- زنده باد سوسیالیسم
سازمان فدائیان (اقلیت)
اسفند ۱۳۹۸

کار، نان، آزادی – حکومت شورایی